

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

(15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 31 Δεκεμβρίου 1951 (Π.Ο.Η.) Έτος Δ'. Αριθ. 119—Τμή Φύλλου Δεχ. 1000	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σταύρος Καρκαμήτσος ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έξάμηνος δραχ. 15.000—Έτησία δραχ. 30.000 Έξωτερικού: Έξάμ. δολ. 3.—Έτησία δολ. 6
Γραφεία: Όδός Χαλκοκονδύλη 7—Αθήναι Τηλέφ. 33.839	

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΕΘΟΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΔΕΣΜΩΤΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ ΜΑΣ

Εδλαβέστατοι Ίερεῖς, Ἐντιμότατοι Σύμβουλοι καὶ Ἐκκλησιαστικοὶ Ἐπίτροποι, καὶ σύμπαν τὸ Ὁρθόδοξον Χριστιανικὸν πλῆρωμα τῶν καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιῶν τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν, χάρις εἴη ὑμῖν παρὰ Χριστοῦ καὶ ἔλεος, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχὴ καὶ εὐλογία

Ἐφέτος κρίμασιν, οἷς οἶδε Κύριος, ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ γέννων καὶ τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου, εὐρίσκει πάντας ἡμᾶς, ἐμπολέμους, καὶ σθεναρῶς ἀγωνιζομένους ἐπὶ τῶν τιμημένων ἐπάλξεων τῆς Ὁρθοδοξίας, κατὰ πάσης ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ἐπιβουλῆς καὶ ἀντιδράσεως.

Ἡ χαρὰ ἡμοῦ, τοῦ πνευματικοῦ ὑμῶν πατρὸς καὶ ποιμενάρχου, τοῦ καθηλωμένου Δεσμώτου ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὑψηλοῦ Μυτιλήνης, ἐφέτος τυγχάνει μεγαλύτερα καὶ ὑψηλότερα διότι τὸ χαρμόσυτον ἄγγελμα, καὶ τὸ οὐράνιον σάλπισμα τῶν θεσπεσίων Ἀγγέλων περὶ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰ. Χριστοῦ ἀπευθύνω πρὸς τὸ ὀρθόδοξον πλῆρωμα ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἐξορίας, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὁποίας οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἔπαυσα νὰ ἐπικοινωνῶ νοερῶς μετὰ τῶν πνευματικῶν μου τέκνων, καὶ

νὰ ἐπικαλοῦμαι ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ καρδίας τὰς ὑπὲρ τῆς υἡείας καὶ εὐδαιμονίας αὐτῶν τοῦ ἐν Βηθλεὲμ Γεννηθέντος καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακληθέντος διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου τὰς θείας χάριτας καὶ εὐλογίας. Διὸ καὶ συγχαίρων πᾶσιν ὑμῖν, τοῖς προσφιλεστάτοις πνευματικοῖς τέκνοις ἐπὶ ταῖς εὐσήμεσι καὶ ἁγίαις ἡμέραι τοῦ ἁγίου Δωδεκαημέρου, ἐκρῶζω τὴν πατρικὴν ἐσθαρσκειαν καὶ τὸν ἑαυτοῦ ἐνθουσιασμόν μου διὰ τὴν σθεναρὰν ἀμυνον, ἣν κρατεῖτε, παρ' ὅσας τὰς ἰσχυρὰς καὶ ἀπεγνωσμένας ἐπιθέσεις τῶν ποιμιλῶν ὑμῶν ἐχθρῶν, ἐντίμους καὶ εὐδόκως ἀγωνιζόμενοι ἐπὶ τῶν ἐργονῶν καὶ ἀναθαιρέτων πορμαχόνων τῶν ἱερῶν παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν σεπτιῶν θεσμῶν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Διαβεβαίω δὲ ὑμᾶς, ὅτι διὰ τῆς ὁπομονῆς καὶ τῆς ἐπιμονῆς εἰς τὸν ὑψηλὸν καὶ ἱερὸν ἵθιοτον

Ὁ Ἐξόριστος Ἱεράρχης μας, τοῦ ὁποίου τὸ Λιάγγελμα ὡς ζωογόνος Ἱελεος μᾶς ἐνισχύει

ἀγῶνα, οὐ μόνον θὰ ἐξασφαλίσῃτε τὸν θρίαμβον αὐτοῦ, καθ' οὗ καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσι κατὰ τὴν ἀψευδῆ ρῆσιν τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ, ἀνθ' ὧν ἀγογγύστως ὑφίστασθε διωγμῶν καὶ παθημάτων, θὰ προμνηστευθῇτε λαμπρὸν καὶ ἀμάραντον τὸν ὑπὸ Ἀγγελικῶν χειρῶν χρυσοπλοκόμενον φωτοστέφανον, δι' οὗ θὰ στέψῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως τὰς κορυφὰς ὑμῶν ὁ ἀθλοθέτης καὶ ἀγωνοθέτης Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ὁ θ ε ν συμμεριζόμενος τὴν ἀνεκλάλητον πνευματικὴν χαρὰν, καὶ ἀρίζηλον δόξαν καὶ τιμὴν ὑμῶν διὰ τὸν καλλίνικον ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀθλον, προάγομαι ἐπὶ ταῖς εὐσήμεσι καὶ κοσμοσωτηρίοις ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς θείας Ἐπιφανείας, ὅπως τὰς ἀπαρχὰς τῶν συγχαρητηρίων εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν μου ἀφιερῶσω ὑπὲρ ὑμῶν, τῶν πνευματικῶν τέκνων, τῶν διὰ τῆς ἀκλονήτου πίστεως καὶ ἀδιασειστοῦ προσηλώσεως εἰς τὰς πατρικὰς παραδόσεις ἀντιγραφόντων, ἔστω καὶ ἀμυδρὰν ἑνὰ σελίδα ἐκ τῆς ἀρχαίας καὶ λαμπρᾶς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.

Ἐν τέλει δέομαι τοῦ ἐν σπηλαίῳ Γεννηθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἐν τῷ ἀπέριφ ἑλέει τῆς μακροθυμίας Αὐτοῦ πάντας μὲν τοὺς διώκτας καὶ πρὸς κέντρα λακτίζοντας φωτίσῃ καὶ συνετίσῃ, καὶ πραῶνων τὴν μὴνιν καθ' ἡμῶν, ἐμπνεύσῃ εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν πνεῦμα εἰρηνικόν, ἀντάξιον πρὸς τὴν εἰρηνικὴν καὶ θείαν ἀποστολὴν αὐτῶν, ἡμᾶς δὲ ἀξιῶσῃ, ὅπως ἴδωμεν μίαν ἡμέραν ἐνωρίτερον τὸν τῆς Ὁρθοδοξίας θρίαμβον, ὅστις ἤρξατο νὰ ροδίζῃ καὶ νὰ ὑποφάσκῃ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, ὡς ὑπολαμβάνουν αἱ κορυφαὶ τῶν ὁρέων ὑπὸ τοῦ ἀνωθεν αὐτῶν ἀνακύπτοντος φαινοῦ ἡλίου. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ ἀπειρόν ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

† Ὁ π. Φλω. Ἰννης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΜΠΡΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΑΤΝΗΝ

ΟΙ ΝΟΣΤΑΛΓΟΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου
Διαυλείας κ. ΠΟΛΥΚΑΡΙΠΟΥ

«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ
καὶ ἐπὶ γῆς Εἰρήνῃ»

Χαρὰς ἡμέρα καὶ πανευφρόδυνος ἡ τῶν Χριστουγέννων Ἀγία καὶ μεγάλη ἡμέρα.

Τὸ πρὸ ἐννέα μηνῶν Θεῖον Μήνυμα «Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ... Ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱὸν καὶ καλέσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν», τὸ ὅποιον, διὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, ἔστειλαν οἱ Οὐρανοὶ εἰς τὴν γῆν, λαμβάνει σήμερον τὴν ἐκπλήρωσιν του καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται.

Σήμερον γεννᾶται ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας εἰς ἕν πενιχρὸν σπήλαιον καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῶν ἀλόγων, ὁ ποιητὴς τοῦ Σύμπαντος Θεός, γενόμενος ἄνθρωπος, ἵνα τὸν ἄνθρωπον σώσῃ.

Δεύτερον Μήνυμα, συμπληροῦν τὴν χαρὰν τοῦ πρώτου, μεταφέρεται σήμερον δι' Ἀγγέλου ἐκ τῶν οὐρανῶν εἰς τὴν γῆν. «Ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ, ὃς ἔστι Χριστὸς Κύριος ἐν πόλει Δαυὶδ».

Μὲ τὸ δεύτερον τοῦτο Μήνυμα, τὸ ὅποιον τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πρώτου ἀποκαλύπτει, τὰ σύμπαντα χαρὰς πληροῦνται καὶ ἕκαστον τῶν ὑπὸ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ γενομένων κτισμάτων, προσφέρεται, ἵνα ἐκδηλώσῃ τὴν πρὸς τὸν ἐνανθ. ὡπίσαντα Δημιουργὸν εὐχαριστίαν καὶ ἀγάπην καὶ μὲ τὴν συμμετοχὴν του εἰς τὸ μέγα αὐτὸ Μυστήριον, δώσῃ περισσότερον δυνατόν τόνον, εἰς τὴν ἐξ οὐρανοῦ ἐλθοῦσαν χαρὰν. Οἱ ἄγγελοι προσφέρουν τὸν ὕμνον, οἱ οὐρανοὶ τὸν δόξα, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, οἱ ποιμένες τὴν εὐλαβεστάτην προσκύνησιν καὶ τὸν θαυμασμόν ὑπὸ τοῦ ὁποίου κατελήφθησαν πρὸ τοῦ ἀκατάληπτου καὶ ἀνερμηνεύτου Θαύματος, ἡ γῆ τὸ σπήλαιον, ἡ ἔρημος τὴν φάτνην καὶ οἱ ἄξιοι οἴκτου ἄνθρωποι τὴν μόνην Πάναγνον καὶ Παρθένον Μητέρα.

Τὰ σύμπαντα σήμερον χαρὰς πληροῦνται καὶ ἑορτάζουν τὴν Μεγάλην Ἑορτὴν τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Τὸ γεγονός τοῦτο Θεῖον καὶ ἀκατάληπτον εἰς ἀνθρώπων νοῦν. Ἡμέρα Μεγάλῃ, ἀπείρως γλυκεῖα, ἀπείρως γοητεύουσα, ἡμέρα, ἣτις μετὰ τοῦ Ἁγίου Πάσχα ἀποτελεῖ τὸ κέντρον καὶ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Πόσο γλυκὰ σήμερον ἐπαναλαμβάνεται ὁ ὄρατος, ἐκ τῶν οὐρανῶν ἀπ' εὐθείας ἀκουσθεὶς εἰς τὴν γῆν ὕμνος τῆς ἀγγελικῆς Στρατιᾶς «Δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ».

Ἡ λέξις *εἰρήνη*, εἶναι νοστάλγημα ἀπεράντων γενεῶν καὶ αἰώνων, πολὺ μακρῶν καὶ τὸ ἀκουσμά της, ἡλεκτρίζει τὰ σύμπαντα καὶ συγκινεῖ κάθε καρδίαν ἀνθρώπου, ἰδίᾳ τοῦ πάσχοντος καὶ ἀδικουμένου.

Πόσον ποθητὴ εἶσαι Θεία εἰρήνη, σὺ ἡ πάντα νοῦν ὑπερέχουσα, ἡ ἔχουσα τὴν προέλευσίν σου ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ «Εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν».

Εἶσαι σύ, ὦ Εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μας ὁ πόθος καὶ ἡ μεγάλη γέφυρα, ἣτις φέρει τὸν ἄνθρωπον εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἀλλὰ δυστυχῶς, ἡ γῆ σὲ περιφρόνησε. Ἐμελλες μόνον νὰ ἐνώσῃ τὸν ἄνθρωπον μετὰ τοῦ Θεοῦ, ἀποκαθιστῶσα τὰς μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων διασαλευθείσας ὑπὸ τῆς παρakoῆς καὶ τῆς ἁμαρτίας σχέσεις καὶ ν' ἀνοίξῃ τὴν Θεῖαν Πύλιν τῆς Ἐδῆς, τὴν ἀποκλεισθεῖσαν ὑπὸ τῆς πολεμίας σου ἐχθρας, καὶ διὰ τῆς οὕτω ἀνοιχθείσης Πύλης, νὰ εἰσαγάγῃ καὶ πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον τὸν ἐξόριστον ἄνθρωπον.

Εἰς τὴν γῆν δυστυχῶς, ὦ Θεία εἰρήνη, παραμένεις, διὰ τοὺς περισσοτέρους ἀνθρώπους, νοστάλγημα καὶ μόνον τοιοῦτον, διότι οὗτοι ζητοῦν νὰ σὲ εὗρουν ἐκεῖ, ὅπου δὲν ὑπάρχεις.

Σὲ ζητοῦν εἰς τὰ πλούτη, τὰ ὅποια ἀποκτιῶνται, κατὰ τὸ μάλλον, διὰ μέσων, ἀίνα σὲ ἀπομακρύνουν.

Σὲ ζητοῦν εἰς τὴν δόξαν τοῦ κόσμου, ἣτις ἀποκτάται μὲ πάλιν ὑπὸ τῆς πολεμίας σου ἐχθρας.

Σὲ ζητοῦν εἰς τὴν δύναμιν τῶν ὤπλων, τὰ ὅποια

κατεδίδασκεν ὁ ἔλθων εἰς τὸν κόσμον Σωτὴρ ἡμῶν καὶ Χορηγὸς σου, εἰπὼν «Ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν».

Σὲ ζητοῦν εἰς τὴν καταστροφὴν, ἀλλὰ σὺ ἐκεῖ δὲν εὗρισκεςαι, διότι ἡ κατοικία σου εἶναι τὸ παλάτι τῆς εὐδαιμονίας, τῆς χαρᾶς καὶ τῆς προόδου.

Σὲ ζητοῦν εἰς τοὺς ἀλληλοσπαραγμούς, ἀλλὰ σὺ μισεῖς αὐτούς, διότι εἶσαι τὸ στέμμα τῆς Ἀγάπης καὶ ὅταν εὗρεθῇς πρὸ τῶν ἀλληλοσπαραγμῶν, παραμερίζεις καὶ δίδεις θέσιν εἰς τὴν ὁργὴν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὸν ὄλεθρον.

Σὲ ζητοῦν τέλος εἰς τὴν ἐκδίκησιν καὶ τὴν ἐξόντωσιν, ἀλλὰ σὺ ἀγαπᾷς, συγχωρεῖς καὶ προστατεύεις.

Δὲν σὲ ζητοῦν ἐκεῖ ποῦ εὗρισκεςαι, ἂν καὶ ἡ κατοικία σου, ἔχει γίνεи τόσῳ γνωστῇ, διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Ναί, ἡ κατοικία σου εἶναι πανύψηλη καὶ φαίνεται εἰς ὁλόκληρον τὸ σύμπαν. Τὴν ἀπεκάλυψες εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὴν ἐφώτισε τῆς φάνης τὸ ἀνέσπερον Φῶς, τὴν ἐπερύψωσε δὲ καὶ τὴν ἔκαμε γνωστὴν εἰς τὸ σύμπαν ὁ Μέγας Σταυρὸς τοῦ Γολγοθᾶ καὶ τὸν πρὸς αὐτὴν δρόμον τὸν ἐφώτισε καὶ τὸν φωτίζει αἰῶνα ὁ Πανάγιος Τάφος, μὲ τὸ οὐράνιον φῶς τὸ ἐκ τοῦ φωτός, τὸ ὁποῖον διὰ μέσου τῶν αἰώνων φωτίζει τὰ οὐράνια γράμματα, ἅτινα ἔγραψαν εἰς τὸ ἀέτωμα τοῦ ἀνακτόρου σου οἱ Ἄγγελοι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Θείας Γεννήσεως τοῦ Ἀντρωτοῦ τῶν ἀνθρώπων καὶ Χορηγοῦ σου Θεοῦ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ».

Δὲν σὲ ζητοῦν οἱ ἄνθρωποι, ὧ αἰωνία Εἰρήνη, πλησίον τοῦ Θεοῦ Χορηγοῦ σου, δὲν πιστεύουν, ὅτι ἀπὸ μίαν καὶ μόνην πηγὴν ἐκπηγάξεις, τὴν πηγὴν ἐκείνην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκπηγάζουν ὅλα τὰ οὐράνια δωρήματα «πᾶσα δόσις ἀγαθῇ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον, ἄνωθεν ἐκκαταβαίνειν ἐκ τοῦ πατρὸς τῶν Φώτων».

Δὲν σὲ ζητοῦν ἐκεῖ, ὅπου τὸ πρῶτον ἡκούσθη τὸ ὄραϊον σου ὄνομα, ἀπὸ Ἀγγελικὰ στόματα· ναί, εἰς τὴν Βηθλεὲμ, τὴν Ἀγίαν αὐτὴν πόλιν καὶ μέσα εἰς τὸ πτωχικὸν μέν, ἀλλὰ τρισευτυχισμένον σπῆλαιον.

Καὶ δὲν εἶναι μόνον τὸ ὅτι δὲν σὲ ζητοῦν, ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχεις, ἀλλὰ, ἐνῶ σὲ νοσταλγοῦν ἀληθινά, δὲν παύουν καὶ νὰ σὲ διώκουν. Δὲν σὲ ἀφήνουν νὰ βασιλεύῃς καὶ μὲ τὴν θείαν σου παρουσίαν νὰ διώκῃς μακρὰν αὐτῶν τὸν πόνον, τὴν ὁδὴν καὶ τὰς θλίψεις ἀπὸ τὰς ὁποίας τόσῳ σκληρὰ βασανίζονται.

Τὴν Θείαν πηγὴν, ἐξ ἧς ἐκπηγάξεις, ἐνῶ τὴν γνωρίζουν πολὺ καλά, δὲν ἔρχονται πρὸς αὐτὴν, ἀλλὰ λοξοδρομοῦντες σὲ ἀναζητοῦν ματαίως, ἐκεῖ ὅπου ἀντὶ σοῦ εὗρισκουν τὴν πολεμίαν σου ἐχθραν.

Θὰ ἔλθῃ ἄρα γε ποτὲ ἡ εὐλογημένη ἐκείνη στιγμὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος θὰ σὲ ἔχῃ ὡς πραγματικότητα καὶ ὅχι ὡς νοστάλγημα καὶ θὰ σὲ ζῇ, ζωὴς νὰ καίεται ἀπὸ τὸν ἀνεκλήρωτον πόθον σου;

Ναί, θὰ ἔλθῃ, ὅταν ὁ πόνος ὠρμάσῃ, ὅταν τὸ Εὐαγγέλιον κηρυχθῇ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ καὶ ὅταν πραγματοποιηθῇ ἐν ἄλλο σπουδαῖον καὶ οὐράνιον μῆνυμα «καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν».

Τότε δὲν θὰ ψάλλουν μόνον οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον σου «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ», ἀλλὰ Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἠνωμένοι θὰ σὲ

γεραίρουν. Τότε οἱ ἄνθρωποι θὰ παύσουν νὰ ψάλλουν τὸν ὕμνον σου, καθὼς τὸν ψάλλουν σήμερον τυπικῶς καὶ ἐκ συνηθείας, διότι τότε θὰ ἔχουν δώσει ὅλην τὴν καρδίαν των εἰς τὸν Θεῖον Χορηγὸν σου καὶ εἰς σέ.

Πότε ἄρα γε καὶ ποῖοι θὰ εἶναι οἱ εὐτυχεῖς αὐτοὶ θνητοί, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀξιοθῶσι νὰ ζήσωσι τὴν οὐρανίαν αὐτὴν ζωὴν, τὴν ὁποίαν θὰ φωτίξῃ πάντοτε ἡ φωτεινὴ παρουσία σου καὶ θὰ γλυκαίνει τὸ θείον σου χαμόγελο;

Ζήσατε κατὰ Χριστόν, ἐὰν θέλετε νὰ ζήσητε αὐτὴν τὴν τρισευτυχισμένην ζωὴν τῆς Θείας Εἰρήνης.

Ἰδοὺ, αὕτη ἡ εἰρήνη, ἡ πάντα νοῦν ὑπερέχουσα, εὗρίσκεται πλησίον πάντων ἡμῶν καὶ εἶναι ἐτοίμη νὰ μᾶς χαρίσῃ τοὺς θησαυροὺς τῆς ὁλous, ἀλλ' ἐπειδὴ «οὐκ ἦν τόπος ἐν τῷ καταλύματι» περιορίζεται μέσα εἰς τὸ ἐρημικὸν Σπήλαιον, τὸ ὁποῖον ἐφάνη περισσότερο φιλόξενον καὶ εὐλαβικόν, πρὸς αὐτὴν, ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον.

Κρατήσατε δυνατὰ εἰς τὰ χέρια καὶ εἰς τὴν καρδίαν σας τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀγίαν Του Διδασκολίαν, ἐὰν θέλετε νὰ ζήσητε τὴν τρισευτυχισμένην ζωὴν τῆς εἰρήνης, καὶ κάμψτε τὴν καρδίαν σας, μὲ τοὺς παλμούς της, νὰ ψάλλῃ τὸν Ἀγγελικὸν ὕμνον «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς Εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Σταθῆτε εὐλαβικὰ ἐμπρὸς εἰς τὸ Θεῖον Σπήλαιον καὶ προσευχηθῆτε εἰς τὸ Θεῖον Βρέφος ἀπὸ τὴν καρδίαν, τοῦ ὁποῖου ἐκπηγάζει ἡ ἀληθινὴ εἰρήνη, τὸ αἰώνιον νοστάλγημα τῶν ἀνθρώπων, καὶ παρακαλέσατε Αὐτὸ νὰ στείλῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν Εἰρήνην καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον Ἀμήν.

Ἀφιερώνεται εἰς τοὺς Κυβερνήτας τῆς Ἑλλάδος

Εἰς τὸ ΣΥΝΟΡΟΝ ΔΥΟ ΕΠΟΧΩΝ

*Ὁ χρόνος εἶναι ὁ Κήρυξ τῆς ἀληθείας
ΚΙΤΚΕΡΩΝ*

Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας θὰ σταθῶμεν εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ χρόνου καὶ διὰ τελευταίαν φορὰν θὰ στρέψωμεν τὸ βλέμμα μας εἰς τὸ παρελθόν, εἰς τὸ τὸσον αἵματηρόν καὶ πολυώδυνον παρελθόν.

Θὰ προσπαθῶμεν μὲ πολλὴν κόπον νὰ συγκεντρώσωμεν ὅλην τὴν ψυχραιμίαν τοῦ ἀντικειμενικοῦ παρατηρητοῦ, καὶ νὰ παρακολουθῶμεν μὲ μίαν τάξιν ἀρμονικῶν σπονδύλων, τὰ γεγονότα.

Τὰ γεγονότα, ποῦ ἔχουν σταθῇ τόσον μοιραῖα τόσον συντριπτικὰ δι' ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα, δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνας καὶ δι' ὅλους τοὺς ὁρθοδόξους.

Τὸ παρελθόν ἔτος χίνεται μέσα εἰς μίαν θάλασσαν συγχύσεως, ὁμαδικοῦ παραληρηματος καὶ κοινῆς αὐταπάτης. Ὁ χρόνος διήλθε μὲ ὑψηλὸν πυρετὸν εἰς ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα, καὶ τὸ ἄγχος τῆς ζωῆς ἠκούσθη ὡς φοβερὸν προμήνυμα μᾶς καταστροφῆς.

Ἡ ἀνθρωπότης καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν ἀνεξήτησε διέξοδον ἀπὸ τὸ χάος, ἀνεξήτησε λύσιν, ἀνεξήτησε φῶς. Προσπάθειαι κατεβλήθησαν, καὶ ὅμως ἡ ἀπογοήτευσίς τῆς ἀποτυχίας ἠκολούθησε· ἔγινε ἀγὼν καὶ ὅμως ἡ ὁμίχλη, ποῦ καλύπτει τὸν ὁρίζοντα δὲν

διεσκεδάσθη, καὶ ἡ ζωὴ ἔστρεψε ἱκετευτικῶς εἰς χεῖρας τῆς πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν ζητοῦσα σωτηρίαν.

Ἡ ἡθικὴ κρίσις, ἣτις ὑπάρχει καὶ σοβεῖ εἰς τὸ βάθος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου κατατυραννεῖ καὶ ἐπιστεῖ ἀνωθεν τῆς ἀνθρωπότητος τὸν κίνδυνον ἐνὸς ὁλοκληρωτικοῦ ἀφανισμοῦ.

Μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἡ ἀβεβαιότης ἀποσυνθέτει κάθε δημιουργικὸν καλμὸν, καταστρέφει κάθε ἡθικὸν ὄνειρον.

Μὴ θεωρεῖτε ἄσχετον τὸν συσχετισμὸν ὧν τῶν κακῶν, ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον.

Μὴ θεωρεῖτε, ὅτι ἡ ἀμαρτία ὅπου καὶ ἂν ἐκδηλώνεται, εἴτε εἰς παγκόσμιον κλίμακα, εἴτε ἐντοπίζεται εἰς τὴν χώραν μας, εἴτε ἀκόμη ἐπιπίπτει ἐναντίον μας μὲ βιβαρότητα, ἔχει διαφορετικὴν ὑφήν, διαφορετικὰς προθέσεις,

Ἄς μάθωμεν νὰ ἀνενίζωμεν τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν, ὅχι στενωῶς ὥς ἄνθρωποι, οἵτινες ζῶμεν εἰς ἓνα ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα καὶ μάλιστα σκληρῶς, ἀλλὰ ἄς μάθωμεν νὰ ἀντικρύζωμεν αὐτὴν μὲ τὰ ὅμματα τῆς αἰωνιότητος. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι δημιουργήματα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, καὶ ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς ἀποτελοῦν ἀντικείμενον φροντίδος διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀπὸ Ἐκείνου, ὅστις κατέλθε καὶ ἐσταυρώθη δι' ὅλους.

Τὴν δὲ παγκόσμιον ἱστορίαν πρέπει νὰ τὴν ἀτενίζωμεν ὥς μίαν συνεχῆ, σκληρὰν καὶ ἀνώδυνον πάλιν μεταξὺ πίστεως καὶ ἀπιστίας (διὰ νὰ ἐκφρασθῶμεν μὲ τοὺς ἴδιους λόγους τοῦ Γκαίτε),

Τώρα λοιπὸν δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν τὸν συσχετισμὸν τῶν δύο κρίσεων, ποὺ ὑπάρχουν.

Ἡ παγκόσμιος ἀγλὺς τῶν πνευμάτων, ἡ σύγχισις, ἡ ταραχὴ καὶ ὁ παραλογισμὸς, ἐγέννησαν τὴν ἐσωτερικὴν τῆς χώρας μας ἀνωμαλίαν, ἡ ὁποία μὲ τὴν σειρὰν τῆς ὥς γνήσιος καρπὸς ἀμαρτίας ἐρρίφθη ὥς κεραυνὸς ἐναντίον τῶν πιστῶν τέκνων τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ, ἐναντίον τῶν παλαιομερολογιτῶν.

Καὶ ὁ χρόνος, ποὺ διήλθε διέπραξε τὸ σοβαρῶτερον ἁμάρτημα συγκρινόμενος μὲ τοὺς περασμένους, οἵτινες νὰ μὲν δὲν ἀπετίναξαν τὴν ἀμαρτίαν, ἐν τούτοις δὲν ἀπεχαλινώθησαν τοιοῦτοτρόπως.

Σήμερον προβαίνοντες εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῶν πεπραγμένων εὐρισκόμεθα ἐμπρὸς εἰς μίαν ἀτελεύτητον σειρὰν ἀντικεινῶν, ἀντιθρονητικῶν καὶ ἀντιχριστιανικῶν μέτρων.

Καὶ τὸ συμπέρασμα, τὸ φοβερὸν καὶ μακάβριον συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἐνῶ ὁλοκληρὸς ἡ ἀνθρωπότης, ὁλοκληρὸς ἡ Ἑλλάς, ἔχει ἀμεσώτατην ἀνάγκην μιᾶς δυνάμεως σωτηρίου καὶ ἡθικῆς διὰ νὰ ἀναστείλῃ τὸ κακόν, ἐν τούτοις ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος ἐξηγέρθη ἐναντίον μας καὶ ἀπώθησε τὴν μόνην σωτηρίαν ποὺ ὑπάρχει τὸν ἐναγκαλισμὸν τοῦ γνησίου πνεύματος τοῦ Χριστιανισμοῦ.

* *

Ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ἐγεννήθη καὶ πάλιν ἐφέτος ταπεινὸς καὶ πρῶτος, ἐκεῖ εἰς τὸ σύμβολον τῶν αἰώνων, εἰς τὸ σπῆλαιον τῆς Βηθλεέμ.

Καὶ εἶναι τοῦτο, ὥσάν νὰ θέλῃ κάθε χρόνον νὰ ἀναγεννήσῃ τὴν καρδίαν μας, καὶ νὰ τοῦ ἀνοίξωμεν ἐπὶ τέλους διὰ νὰ δειπνήσῃ μεθ' ἡμῶν καὶ ἡμεῖς μετ' Αὐτοῦ.

Μία νέα περίοδος ἀνοίγεται ἐμπρὸς μας· ὁ παλαιὸς χρόνος μαζεύει τὰς τελευταίας του στιγμὰς καὶ παρέρχεται ἀνεπιστρεπτὶ συναποκομίζων καὶ ὅλας του τὰς ἀνοσίας πράξεις καὶ τὰς ἀμαρτωλὰς του στιγμὰς.

Φυσικὸν λοιπὸν εἶναι αἱ πρῶται στιγμαὶ τῆς νέας ἐποχῆς νὰ εἶναι στιγμαὶ περισυλλογῆς γενικῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ παρελθόντος καὶ τομῆς τῶν νέων κατευθύνσεων.

Ἡ νέα ἐποχὴ παραλαμβάνει ἓναν ἀνάστατον κόσμον, παραλαμβάνει ἓνα φλεγόμενο πεδίο, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον κείτονται τεράστια προβλήματα, ζητοῦντα λύσιν. Καὶ καθὼς ἀπέδειξεν ἡ αἵματηρὰ πείρα τοῦ παρελθόντος ἡ λύσις αὕτη δὲν εὐρίσκεται εἰς τοὺς ἐγκεφάλους τῶν ἐκάστοτε κυβερνόντων ἢ εἰς τὰς μακροσκελεῖς καὶ ἀνάρπους συζητήσεις. Ἡ λύσις ἡ μοναδική, ἡ ἐνδεδειγμένη εὐρίσκεται εἰς τὴν μεταστροφὴν ὅλης τῆς ζωῆς, πρὸς τὸ φῶς τὸ ὁποῖον φθάνει ἀπὸ τὴν Βηθλεέμ.

Ἄς προσεξῇ καλὰ ὁ κόσμος ὁλοκληρὸς, ἄς συνετισθῶσιν οἱ κυβερνήται, ἄς ξυπνήσουν ἐπὶ τέλους ἀπὸ τὸν λήθαργον τῆς ἀμαρτίας.

Αἱ στιγμαὶ εἶναι κρίσιμοι· αὐριοι ἴσως θὰ εἶναι ἀργά. Σήμερον, μόνον σήμερον, ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ συγκαταστήσουν τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὸ ἔσχατον ὀλίσθημα.

Τοὺς προειδοποιοῦν οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες ἐγενέθησαν τὸν μικρὸν καὶ τὸν ἰδικὸν τῶν παρεμβαισμένων καὶ ἀνομιμάτων.

Τοὺς ἱκετεύουν οἱ ἄνθρωποι οἵτινες πάντοτε πρῶτοι εἰς τὰς θυσίας καὶ τελευταῖοι εἰς τὰ ὀφέλη, δέχονται σήμερον ἀγογγύστως τὴν χάλασιν ἐνὸς διωγμοῦ,

Ἄς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα Ἄς γίνῃ ἀρχὴ ἀπὸ τὰ φλέγοντα ζητήματα τὰ ὁποῖα μᾶς κυκλῶνουν ἀπειλητικῶς. Ἄς δώσουν ἐπὶ τέλους μίαν λύσιν εἰς τὸ πρόβλημα τοῦ καιροῦ· εἰς τὸ πρόβλημα τῶν ὀρθοδόξων συνειδήσεων, αἵτινες ζητοῦν ἐλευθερίαν καὶ λογικὴν αὐτονομίαν.

Ἐάν διστάζουν εἰς αὐτό, τότε ἡ ἀποτυχία εἰς ὅλην τὴν ἑκτασίαν τῶν ζητημάτων προεξοφλεῖται.

Τὸ νέον ἔτος πρέπει νὰ σταθῇ ὁρόσημον δύο ἐποχῶν· πρέπει νὰ διαστείλωμεν τὴν θέσιν μας ἀπὸ τὸ ἀμαρτωλὸν παρελθόν καὶ νὰ εἰσελθῶμεν εἰς τὸ μέλλον μὲ μίαν θεάσεσιν καὶ χριστιανικὴν προᾶξιν.

Ἡμεῖς δὲν μνησικακοῦμεν. Πιστοὶ εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου μας θὰ προσφέρωμεν ὅλην τὴν ζωτικότητα τῶν χριστιανικῶν μας συνειδήσεων, εἰς τὴν ἀναγεννητικὴν προσπάθειαν τοῦ ἔθνους. Προσπάθεια ὁμῶς, ἣτις θὰ ἔχῃ ὡς ἔμβλημα τὸν σταυρὸν, ὡς δύναμιν τὸν σταυρὸν καὶ ὡς τέρας τὸν σταυρὸν πάλιν.

Ἐμπρὸς λοιπόν!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΣ

Διευθύνσεις συμπόρων τῷ Α.Ν. 1092)1938

Διευθυντὴ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΣ

Χαλκοκονδύλη 7.—Ἀθήναι

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου: Γεώργιος Σερμπίνης

Θεμιστοκλέους 33.—Ἀθήναι

Ἐμβλήματα Συνδερῶν

Ἐμβλήματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιτελών ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν κ. Σταύρον Καραμήτην Χαλκοκονδύλη 7.—Ἀθήναι

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Πρὸς ἅπαντας, τοὺς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἀγωνιζομένους ἀδελφοὺς

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Εὐρισκόμεθα εἰς τὴν δύσιν ἑνὸς ἔτους καὶ εἰς τὴν ἀνατολὴν ἑνὸς τοιούτου. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι τὸ ἔτος αὐτὸ ὑπῆρξε πληρὲς σκληρῶν ἀγώνων, χάριν τῶν εὐγενεστέρων ἰδανικῶν, τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως. Ἐπειδὴ τὴν εὐθύνην τοῦ ἀγώνος αὐτοῦ, κατόπιν τῆς σκληρᾶς δοκιμασίας τῶν θρησκευτικῶν μας ἀρχηγῶν, ὑπέχει τὸ Δ. Συμβούλιον, ἐργαζόμενον πάντοτε διὰ τῶν εὐλογιῶν τῶν Ἱεραρχῶν μας, δι' αὐτὸ θεωροῦμεν καθήκον νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς μίαν εἰκόνα τοῦ ἀγώνος αὐτοῦ. Τοῦτο πράττοντες κινούμεθα ἀπὸ τὴν σκέψιν: «Ὅτι εἶναι εὐκόλῳ νὰ ἐπικρίνῃ κανεὶς κατάστασιν, τῆς ὁποίας τὴν εὐθύνην δὲν ὑπέχει, ἀδύνατον ὅμως νὰ δεχθῇ τὰ ἀναλάβῃ εὐθύνης ὁ φιλολογικῶς ἐπικρίνων. Πρᾶγμα, ποῦ ἐκφράζει ἀπλούστερα ὁ λαὸς μας μὲ τὸ γνωμικόν: «ὅποιος εἶναι ἔξ' ἀπ' τὸ χορὸ πολλὰ τραγούδια ξέρει»

Καὶ κατ' ἀρχὴν ὁ ἀγὼν μας ἀντιμετωπίζει τὰς ἐξῆς σκληρὰς συνθήκας α) Πανίσχυρον καὶ Παντοδύναμον Ἑκκλησίαν, β) Πολιτείαν ὑποταγμένην εἰς τὰς συστάσεις καὶ ἀξιώσεις τῆς Κρατοῦσης Ἑκκλησίας, γ) Ἀφανῶς πλὴν εὐστόχως μέσφ' Ἑκκλησίας καὶ Πολιτείας, δρῶσαν ἀκατανίκητον Μασσονίαν.

Θὰ εἶναι βεβαίως ἀρκετὰ ἀφελὲς ἐκεῖνος, ὅστις θὰ διανοηθῇ, ὅτι δύναται νὰ κατισχύσῃ εὐκόλως τῶν τριῶν τούτων πολεμίων παραγόντων. Οὗτος ἢ εἰς τὰ νέφη θὰ ζῇ ἢ ἐπιπόλαιος ἐγῴστης θὰ εἶναι.

Καὶ ὅμως παρ' ὅλην τὴν στυγνὴν πίεσιν δὲν ἐνικήθημεν! Τοῦτο δέ διότι 1) Βοηθεὶ ὁ Θεός, διότι Ἐκεῖνος εἶπε: «Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν Δικαιοσύνης», 2) Ἐπεδείχθη μίᾳ ἐσωτερικῇ καὶ ἀκατανίκητος πειθαρχία, ἥτις μετέβαλε τὴν Πανελληνίον κίνησιν μας εἰς μίαν ψυχὴν καὶ μίαν καρδίαν. 3) Ἐπεδείχθη συνειδητὴ πίστις πρὸς τὰ διακηρυσσόμενα καὶ δι' αὐτὸ ἀγωνιζόμεθα ἰδανικά.

Ἐφ' ὅσον ὑπῆρξαν αἱ προϋποθέσεις αὐταὶ καὶ τὸ Δ. Σ. ἀπεδύθη μὲ αὐταπάρνησιν εἰς τὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα. Προσεπάθησε νὰ διατηρήσῃ τὴν συνοχὴν ὅλων τῶν ἀγωνιζομένων ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἀδελφῶν. Καὶ τὸ ἐπέτυχε, ὅπως ἀπεδείχθη ἀπὸ τὰς Πανελληνίους ἐκδηλώσεις διαμαρτυριῶν κλπ. Προσεπάθησε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰς οικονομικὰς βάσεις τοῦ ἀγώνος. Καὶ τὸ ἐπέτυχε ὅπως ἀπεδείχθη ἀπὸ τὴν πρόθυμον πνεύμα τῆς θυσίας, δι' ἧς ἐξησφαλίσθησαν τὰ ἀπαιτούμενα. Προσεπάθησε νὰ διαφωτίσῃ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ τὸ ἐπέτυχε, ὅπως ἀπεδείχθη ἀπὸ τὰς δηλώσεις τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ ἄλλων ἐπισήμων. Προσεπάθησε νὰ πείσῃ τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς Πα-

τρίδος μας καὶ τὸ ἐπέτυχε ὥστε ἰσχυροὶ πολιτικοὶ παράγοντες νὰ κατανοήσουν τὸ ζήτημά μας καὶ νὰ ὑπερμαχοῦν ἤδη διὰ τὴν ἐπίλυσίν του.

Οἰονδήποτε ἄλλο Συμβούλιον, ἐφ' ὅσον θὰ ἠργάζετο μὲ αὐτὰς τὰς προϋποθέσεις καὶ μὲ αὐταπάρνησιν, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα θὰ ἐπέφερε. Ἐπομένως δὲν καυχώμεθα διὰ τὸ ἔργον μας. Ἀπλῶς τὸ ἀναγράφομεν διὰ νὰ διαμορφώσουν ἅπαντες ἀντικειμενικῶς εἰκόνα τῆς διαμορφωθείσης καταστάσεως

Καὶ τώρα ἐφ' ὅσον εὐρίσκεται ἐπὶ θύραις τὸ 1952 ἃς στρέψωμεν ἄποντες βλέμμα θαυμασμοῦ καὶ ἀπείρου σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἐξόριστον Ἡγέτην μας ἃς ὑποσχεθῶμεν δὲ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς καταποντούμενους συνεργάτας του, ἐκλεκτοὺς μας Ἱεράρχας, ὅτι θὰ συνεχίσωμεν ἄκαμπτοι τὸν ἱερὸν ἀγῶνα μέχρι ὁριστικῆς κατισχύσεως τὸν ἀγῶνα ἐκεῖνον, εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ ὁποίου ἔπεσαν μαχόμενοι ὁ Ἐπίσκοπος Κυκλάδων Γερμανός, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θεόκλητος καὶ ἰσοὶ λαϊκοί.

Διὰ τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ἃς προσφέρομεν ἀνυπόκριτον ἀδελφικὴν ἀγάπην, εἰλικρίνη σενεργασίαν, συνειδητὴν καὶ σιδηρὰ πειθαρχίαν.

Χαίρετε λοιπὸν ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ἡ Διακωμώδης τῶν θείων ὑπὸ τὰς Ἀρχιερατικὰς εὐλογίας.

Πληροφορούμεθα ἀπ' τὴν Μεγαλοπούλιν, ὅτι μαθηταὶ τοῦ ἐκεῖ Γυμνασίου ἐξετέλεσαν θεατρικὸν ἔργον μὲ ὑπόθεσιν τὴν γέννησιν τοῦ Σωτῆρος. Δὲν νομίζομεν ὅτι τοιαῦτα ἔργα ἀναπτύσσουν τὸ θρησκευτικὸν φρόνημα τῆς μαθητιώσης νεολαίας. Ἀπ' ἐναντίας καταρροῦν τὸ κύρος τῶν θρησκευτικῶν μυστηρίων καὶ συντρίβουν τὸ ἐλάχιστον ἴχνος εὐσεβείας. Αὐτὸ συμβαίνει μάλιστα ἀναμφισβητήτως, διὰ τὴν θρασυτάτην κοράσια ὑποδύονται τὸν ρόλον τῆς Πανάγνου Θεομήτορος καὶ κατεχόμεναι δῆθεν (ὦ τοῦ μεγέθους τῆς βλασφημίας) ἀπὸ τὰς δυνάμεις τοῦ τοκετοῦ.

Δι' αὐτὸν τὸν λόγον θὰ πρέπει ἡ Ἑκκλησία νὰ τὰ ἐλέγξῃ δριμύτατα. Παρ' ὅλα ταῦτα ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης, προδίδων πᾶν ἱερὸν καὶ δοῖον παρευρέθη εἰς τὸ τελεσθῆναι ἀνοσιούργημα καὶ διὰ τῆς παρουσίας του ἐνίσχυσε τὸ ἀντιθρησκευτικὸν ἔργον. Ἀλλοίμονον εἰς τοίους ἐνεπιστεῦθη ἡ Ἑκκλησία τὰς τύχας τῆς! Εὐδυσχὺς ποῦ ἡ θρησκευτικότης τοῦ λαοῦ μας δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν δρᾶσιν τῶν «Σεβασμιωτάτων». Εἶναι πηγάς καὶ σὺθόρμητος. Ἄλλως θὰ εἶχε πρὸ πολλοῦ ἐκλείψει.

Ὁ μόνος ποῦ κατεστηλήτευσεν τὴν αἰσχρὰν αὐτὴν διακωμώδησιν ὑπῆρξεν ὁ ἐκτίων ποινὴν ἐξορίας, Ἀγαθάγγελος Μοναχός. Βεβαίως διὰ ξυλοδαρμοῦ ἐπλήρωσε τὸ τόλμημά του. Πάντως εἶναι ἀξιόπαινος διὰ τὸ θάρρος του.

ΕΤΟΣ ΑΓΩΝΩΝ ΚΑΙ ΘΥΣΙΩΝ

Τό 1951 ὑπῆρξε ἔτος ἀγώνων καί θυσιῶν. Σκληρῶν βεβαίως ἀλλά ἀγώνων, ποῦ ἀπέδειξαν τήν σταθερότητα καί ἀκατανίκητον φρόνημα τῶν ἡρωϊκῶν τῆς Ὁρθοδοξίας προμάχων. Εἰς τήν σελίδα αὐτήν θά ἀναφέρωμεν τὰ κυριώτερα γεγονότα, ποῦ συνέβησαν κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ δύσαντος ἔτους καί ποῦ ἀποτελοῦν τὸ Ἡμερολόγιον τῆς Μάχης.

Ἰανουάριος

Ἦρχισαν τὰ πρῶτα μέτρα ἐναντίον μας. Ἐρευνᾶν εἰς τὰς οἰκίας τῶν Ἀρχιερέων διὰ τὴν σύλληψίν των. Δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως κ. Θεολογίτου, ἀναβιβάζοντος εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων τοὺς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα παλαιοημερολογίτας καὶ συνιστῶντος πολιτισμένα μέσα διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματός μας. Ἀρνήσεις τῶν ἀρχῶν νὰ χορηγήσουν ἀδειαν κυθόδου εἰς Φάληρον. Δραματικὴ ἔκκλησις τοῦ Δ. Σ. πρὸς τὸν κ. Θεολογίτην διὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας. Κάθοδος 60.000 παλαιοημερολογιτῶν εἰς Π. Φάληρον με ἐπικεφαλῇ τοὺς Ἀρχιερεῖς. Ἀρχαὶ δὲν ἀνεμίχθησαν, τηρήσασαι, ἀξιέπαινον στάσιν.

Φεβρουάριος

Σύλληψις Προέδρου Ἱερᾶς Συνόδου Πανιερωτάτου πρ. Φλωρίνης κ. Χρυσόστομου. Εἰς Τμήμα Μεταγωγῶν Πειραιῶς παλαιῶς συναγεμῶς. 2.000 παλαιοημερολογίται μεταβάντες ἐν σώματι ἐπέδωσαν ὑπόμνημα διαμαρτυρίας εἰς Ἀνάκτορα. Δ. Σ. διὰ δημοσιευμάτων εἰς ἡμερήσιον τύπον, διαχωρίζει εὐθύνας με ὑπευθύνους παράγοντας Κρατέας. Κρατοῦσα Ἐκκλησία μέσω κ. Βαμβέτσου προτείνει συμφωνίαν με ἀποκλειστικὸν ὄρον ἀμέσου μνημονεύσεως οἰκείου καινοτόμου Μητροπολ. του. Σπυρίδων καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἀμετάπειστη νὰ παρακαμφθῇ ὄρος μνημοσύνου. Διακοπὴ διαπραγματεύσεων Ἀπελάσεις Ἀγίου Προέδρου Ἱερᾶς Μονῆς Ὑψηλοῦ Μυτιλήνης. Παραίτησις ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως κ. Θεολογίτου. 5.000 παλαιοημερολογίται Ἀθηνῶν Πειραιῶς μεταβαίνουν εἰς Ἰλατιανὴν Συντάγματος με τὸν Σταυρὸν ἀνὰ χεῖρας Διαλύονται βιαίως καὶ ἀπανθρώπως συλληφθέντων καὶ καταδικασθέντων 11 ἐξ αὐτῶν.

Μάρτιος

Ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἐπιπλήσσει δορυμύτατα ἀρμόδιους παράγοντας Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως, διότι δὲν παρеспόνδισαν πρὸς τὴν συναφθεῖσαν συμφωνίαν καὶ δὲν συνέλαβαν καὶ τοὺς ἄλλους ἀρχιερεῖς τῶν παλαιοημερολογιτῶν μεταβάντας πρὸς σύσκεψιν εἰς οἰκίαν Ἀγίου Προέδρου. 3.000 παλαιοημερολογίται μεταβάντες διὰ νὰ λειτουργήσουν εἰς Ἅγιον Νικόλαον Κορυδαλλοῦ διελύθησαν βιαίως. Ἀπελάνονται οἱ Ἀγιορεῖται Νήρων Ἀστυφίδης, Γρηγόριος Παπαβλάχος, Δανιὴλ Μπούρας, Ἀντώνιος Κουτσονικόλας, Παῖσιος Εὐθύμιος εἰς Ἅγιον Ὅρος 100 παλῶν Πειραιῶς κλεινται εἰς Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Παύλου Κοκκινιάς καὶ ἀποδίδονται εἰς ἀγῶνα νηστείας καὶ προσευχῆς τοὺς ἐπισκέπτονται ἀντιπρόσωποι Ἀμερικανικῶν Πρακτορείων, πρὸς οὓς διαδηλοῦν ὅτι προτιμοῦν τὸν θάνατον, ἐὰν δὲν

τοὺς ἐπιτραπῇ νὰ θρησκευθῶνται ἐλευθέρως. Τὴν ἐσπέραν τῆς τρίτης ἡμέρας ἰσχυρὰ ἀστυνομικὴ δύναμις πάνοπλος τοὺς ἐξάγει βιαίως καὶ τοὺς ἐγκαταλείπει ἡμιθανεῖς ἔξωθεν τοῦ Γ' Νεκροταφείου Νικαίας. Ἐπίσκοπος Κυκλάδων Γερμανὸς Βαρυκόπουλος ἀποθνήσκει ἐκ τῶν κακουχιῶν τοῦ διωγμοῦ. Σπυρίδων καὶ Μικακόπουλος διατάσσονται νὰ ριφθῇ εἰς λίκιον ἱερὸν σκῆνος. Εἰς Νεκροταφεῖον Πατησίων συρρέουν πλήθη Ὁρθοδόξων καὶ ἀσπάζονται τὸν νεκρὸν Δεσμώτην. Ἀρχαὶ θορυβηθεῖσαι διατάσσονται ταφὴν 10 ὥρας ἐνωρίτερον. Ὁ ἀντιπρόεδρος καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Συμβουλίου ἀπεμονώθησαν ὑπὸ ἰσχυροῦς ἀστυνομικῆς δυνάμεως εἰς γραφεῖα Ὁργανώσεως Ἀπρίλιος

Γερασμία συγκέντρωσις ἔξωθεν τοῦ Γ' Νεκροταφείου Πατησίων, προκειμένου νὰ τελεσθῇ τὸ 40)μερον μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Ἐπισκόπου Κυκλάδων. Ἡ συγκέντρωσις διαλύεται βιαίως ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, συλληφθέντων 10 πολιτῶν. Γ'. Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν καλεῖ Διοικητικὸν Συμβούλιον Π. Θ. Ε. Ο. Κ. καὶ ἐφιστᾷ προσοχὴν του ἐπὶ ἀκουσμένων ἐπεισοδίων. Δ. Σ. ἀρνεῖται νὰ ἀναλάβῃ οἰανδήποτε εὐθύνην. Ὁγκώδεις συγκεντρώσεις εἰς διαφόρους ναοὺς περιοχῆς Ἀθηνῶν διαλύονται βιαίως. Τὴν Μ. Παρασκευὴν πρῶτ' ὑπουργὸς Δ. Τάξεως Μικρόπουτος, δι' αὐστηρᾶς ἐγκυκλίου του, ἐπιζητεῖ νὰ ἐκφοβήσῃ Ὁρθοδόξους, ὥστε νὰ ἀποφύγῃ οἰανδήποτε ἐνέργειαν. Μ. Παρασκευὴ ἐσπέρας πομπὴ 2.500 χιλ. παλαιοημερολογιτῶν, συνοδευοῦσα ἐπιτάφιου, διέρχεται κεντρικὰς ὁδοὺς Πειραιῶς. Διαλύεται βιαίως ἔξωθεν Ἀγ. Παύλου Π. Κοκκινιάς. Δ. Σ. ἐξακολουθεῖ ἐπαφὴ με πολιτικὸν κόσμον. (Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΠΟΘΟΙ ΚΑΙ ΟΝΕΙΡΑ

Ἦρχεσε μία δημοσιογραφικὴ πληροφορία, περὶ δῆθεν ἐξασθενήσεως τῶν παρρησιαστικῶν Μακεδονίας, διὰ νὰ προκαλέσῃ θυελλώδη ἀπάντησιν ἐκ μέρους τῶν ὑπὸ τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, ἐξυβρισθέντων τέκνων τῆς ἀγωνιζομένης, ἐν Μακεδονίᾳ, ὅπως καὶ ἀλλοχοῦ τῆς Ἑλλάδος, Ὁρθοδοξίας!

Οἱ ἐπανακάμψαντες ἱεροκήρυκες ἐληροφόρησαν ὅτι τὸ μέτωπον τῆς Ὁρθοδοξίας ἐξεφυλλίσθη καὶ οἱ ἡρωϊκοὶ μαχηταὶ τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν ἤρχισαν νὰ διαρρέουν. Βεβαίως πάντες ἐσκέφθημεν, ὅτι ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία ἐκφράζει διὰ τῶν δηλώσεων τῆς αὐτῶν πόθους καὶ ὄνειρα.

Ἦλθε ὅμως ἡ ἀπάντησις ἐκ μέρους τῶν ἐξυβρισθέντων ὅχι μόνον διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν πεποίθησιν μας αὐτήν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ διαβεβαιώσῃ τὸ Πανελλήνιον ὅτι ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία πλανᾶται πλάνην οἰκτιρᾶν, νομίζουσα, ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ διασπασθῇ τὸ μέτωπον τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅπουδήποτε τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει.

Δὲν ὑπάρχει χώρος διὰ νὰ παραθέσωμεν τὰς φρικτὰς διαμαρτυρίας τῶν Μακεδόνων, ὅσας ἔλαβε ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία, ἀπὸ τοῦ νοτιωτέρου χωρίου τῆς Κατερίνης μέχρι καὶ τοῦ βορειότερου τῆς Κομοτινῆς. Ἀπλῶς ἀναγράφωμεν μερικὰς μόνον (καὶ ἐξ αὐτῶν μόνον τὰς χαρακτηριστικὰς φράσεις), διὰ νὰ

ἀποδείξωμεν τὸ ἀκαταμάχητον φρόνημα τῶν ἡρώ-
κων τῆς Ὁρθοδοξίας τέκνων. Τὸ παράρημα Κα-
βάλλας διὰ τηλ(ό)τος του πρὸς τὴν Σύνοδον τῆς Κρα-
τούσης Ἐκκλησίας μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρει νὰ ἐξῆς:
«Πιστοὶ ἀκόλουθοι Σεπτοῦ ἐξορίστου Ἡγέτου ἀγῶ-
νος Ὁρθοδοξίας πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου, οὐ-
δέποτε θὰ ὑποκύψωμεν εἰς ὁμὴν βίαν κρατούσης Ἐκ-
κλησίας». Οἱ Παλαισημερολογίται Σερρών ἀπαντοῦν
εἰς τὴν ὕβριν τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας «Μαχητι-
κότης ἠδύθη» κίνησιν μας δλονὲν προσχωροῦν φι-
λελεύθερα καὶ προοδευτικὰ στοιχεῖα» Κανστικωτέρα
ὁμως καὶ ἐνδεικτικὴ τοῦ Ἱεροῦ ζήλου τῶν ἀγωνιζο-
μένων ἀδελφῶν εἶναι ἡ ἀπάντησις τῶν Παραρτημά-
των νομοῦ Δράμας. Οὕτω γράφουν. «Ἀπαντῶντες
εἰς τὸν διακαῆ πόθον αὐτῆς διαβεβαίουμεν Πανελ-
λήνιον, ὅτι οὐδέποτε ἐπλανήθημεν διὰ νὰ ἐπανεέλθω-
μεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας στόπ.
Ἐμμένομεν σταθεροὶ εἰς τὰς ἀπόψεις μας, συνεχι-
ζόντες τὸν Ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα ὑπὸ τὸ Κράτος ἀντι-
χριστιανικῶν καὶ βαρβάρων διωγμῶν ἐν μέσῳ γενι-
κῆς συμπαθείας».

Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἀπαντοῦν ὅλα τὰ ἀνὰ τὴν
Μακεδονίαν Παραρτήματα. Τὰ αἰσθήματα αὐτῶν
διεργηγνύοντες σημειοῦμεν τὰ ἐξῆς συμπεράσματα,
τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ προσέξῃ κατὰ κύριον λόγον ἡ
Κυβέρνησις, ἐὰν ἐπιθυμῇ ἡ Κρατοῦσι Ἐκκλησία καὶ
ὅπως ἐλπίζωμεν ἡ κοινὴ γνώμη.

1) Εἶναι ψυχολογικῶς καὶ ἱστορικῶς ἀδύνατον νὰ
καμφθῇ μία κίνησις θρησκευτικῇ, διὰ τῆς βίας καὶ
τῆς δυνάμεως. Ἐπομένως παραμένει πόθος καὶ ὄνει-
ρον τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας, ἡ διαβεβαίωσις τῆς
περὶ ἀποσυνδέσεως τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἐν Μα-
κεδονίᾳ.

2) Εἰδικῶς εἰς τὰς περιοχὰς τῆς Μακεδονίας ὅ-
που τὸ ἔθνηκον φρόνημα εἶναι ἀσπληγῶς συνδεδεμέ-
νον μὲ τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα παρατηρεῖται
ἀκαμπτος σταθερότης καὶ ἀμετάκλητος ἐμμονὴ εἰς
τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας, αἱ ὁποῖαι εἶναι αὐ-
τὸ χρῆμα καὶ Ἑθνικαὶ παραδόσεις, ὅτι δὲ οἱ ἐν Μα-
κεδονίᾳ ἀδελφοὶ βιοῦν κατὰ τρόπον ὁμοιοῦν τὴν
ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα μας καὶ τὸν Σεβασμὸν
πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἀρχίβειαν, ἀποδεικνύεται
ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς Βουλγαρικῆς κατοχῆς, κατὰ τὴν
ὁποίαν οὐδεὶς Παλαισημερολογίτης ἐκκλησιαστικὸς εἰς
ναὸν ἔνθα ἐλειτούργει βοῦλγαρος ἱερεὺς καίτοι οὗτος
ἠκολούθη τὸ Παλαιὸν ἡμερολόγιον.

3) Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλ-
λάδος, ὅπουδήποτε τῆς Ἑλλάδος εὑρίσκεται, εἶναι
ἀδύνατον νὰ ὑποκύψῃ δουλικῶς τὸν αὐχένα εἰς τὰς
ἐκβιαστικὰς καταπιέσεις τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας
καὶ νὰ κωφεύσῃ εἰς τὴν ἐπισημένῃ φωνῇ τῆς φιλε-
λευθέρως συνειδήσεώς του.

Τὸ φαινόμενον τῶν ὀλίγων λιποτακτῶν καὶ φο-
ροδεῶν, ποὺ ἴσως παρατηρηθῇ κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ
σκληροῦ αὐτοῦ ἀγῶνος, διὰ τὴν κατοχὴν τῶν στοι-
χειωδῶν διὰ τὴν ἀνθρωπίνην προσωπικότητα δικαιο-
ματῶν, οὐδὲν στοιχεῖον ἐπιβαρυντικὸν εἰς ἡμᾶς προ-
σθῆται, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν δικτατορισμὸν τῆς Κρατού-
σης Ἐκκλησίας ἐλέγχει, ἥτις ἐπιθυμεῖ νὰ ἀρξῇ σιδη-
ροδεσμίῳν αἰχμαλώτων.

Αὐτὰς τὰς κρίσεις δύναται νὰ διατυπώσῃ ὁ ἀντι-
κειμενικὸς παρατηρητὴς τῆς ἀχαρκτηρίστου κατα-

στάσεως τῶν πρωτοφανῶν διωγμῶν. Πάντα τὰ ἄλλα
εἴτε ὡς συμπεράσματα ἐπὶ τοῦ παρελθόντος διατυ-
ποῦνται εἴτε ὡς σκέψεις εἰς τὸ μέλλον ἀναφέρονται
ἀποτελοῦν χιμαίρικους πόθους καὶ ἀνεκπλήρωτα ὄ-
νειρα νοσηρῶν ἐγκεφάλων καὶ ἐμπαθῶν ψυχῶν.

ΘΑΝΑΤΟΙ ΑΓΟΝΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΟΝΙΣΤΡΙΩΝ

Εἰς τὰ Βασιλικὰ Χαλκιδικῆς ἀπεβίωσε ὁ ἐκλεκτὸς
ἀδελφὸς Σταμάτιος Γραμμένος· εἰς δὲ τὰς Ρίζας Τρι-
πόλεως ἡ ἀδελφὴ Χαριτίνη Παπανικολάου. Καὶ οἱ
δύο ἐκηδεύθησαν ἄνευ ἱερέως τῇ συμμετοχῇ πλήθους
κόσμου. Παρόμοιον συνέβη καὶ εἰς Στυλίδᾳ Φθιώτι-
δος, ὅπου ἐτάφη ἐπίσης ἄνευ ἱερέως ἡ Δεσποῦλα
Πρόπα. Εἰς αὐτὴν μάλιστα ἠμπόδισαν καὶ τὴν εἰς
Νεκροταφεῖον... ἵσοδον.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Ἐνα ἡσυχὸ ἀπόγευμα τοῦ Δεκεμβρίου εἰς τὸ Λιό-
πσει Ἀττικῆς ἐπεσε θῆμα αὐτοκινήτιστικου δυστυχήμα-
τος ὁ Ἰωάννης Ἀθαν. Παπαγεωργίου κ'· ἔκλεισε ἡ ζωὴ
ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ ἀριθμοῦσε 18 μόνον χρόνια.

Τὸ νέο πέρασε σὺν ἀστραπῇ μέσα ἀπὸ τῆς καρδιᾶς

τῶν ἀδελφῶν, διότι
ἡ οἰκογένεια τοῦ
νέου εἶναι γνήσιον
τμήμα τοῦ ἀγῶνος
μας· καὶ τοὺς ἔκα-
νε νὰ συγκλιν-
θοῦν ἀπὸ τὸν πό-
νο, νὰ λυγίσουν ἀ-
πὸ τὸ βάρος τῆς ὀ-
δύνης καὶ νὰ μα-
ρτυροῦν γύρω ἀπὸ
τὸν νεκρὸ διὰ νὰ
τὸν κλαύσουν.

Ἡ ὥρα τῆς ἐκφο-
ρᾶς ἔφθασε. οἱ ἱε-
ρεῖς τοῦ ἀγῶνος
μας εἶναι γνωστὸν
ποῦ εὐρίσκονται·
πάντοτε καταδιω-
κόμενοι, καταζη-
τούμενοι καὶ τα-
λαιπορούμενοι. Ἡ
ἀστυνομία δὲν ἔ-
δωσε ἄδειαν νὰ συ-

νοδεύσῃ τὸν νεκρὸν δικὸς μας ἱερεὺς. Καὶ ὅπως εἶ-
ναι φυσικὸν οἱ οἰκεῖοι τοῦ νεκροῦ ἠρνήθησαν νὰ δεχθοῦν
τὸν νεοσημερολόγιτον.

Καὶ ἡ πένθος πομπὴ ἐξεκίνησε σιωπηλῇ, καὶ μὲ
σπαρακτικὴν μεγαλοπρέπειαν διὰ νὰ συνοδεύσῃ τὸ νεκ-
ρὸν ἄνθος ποὺ ἔγυρε ἐπάνω εἰς τὸν μίσχον του, εἰς τὴν
τελευταίαν του κατοικίαν.

Μὰς ἐπληροφόρησαν ὅτι κατὰ τὴν διέλευσιν τῆς νε-
κρικῆς πομπῆς ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ χωρίου καὶ παρατυ-
χόντος ἐκεῖ τοῦ νεοσημερολόγιτου Ἱερέως, οὗ ὅς ἠσέβη-
σε πρὸς τὸν διερχόμενον νεκρὸν, μὴ λαβὼν τὸν κόπον
νὰ ἐγερθῇ ἐκ τοῦ καθίσματός του.

Τὸ θλιβερὸν αὐτὸ γεγονός ἐδῶκε ἀφορμὴν νὰ στη-
λιτευθοῦν ὅσοι δὲν ἐπέτρεψαν τὴν ἀπόδοσιν τῶν τελευ-
ταίων ἐκκλησιαστικῶν τιμῶν πρὸς τὸν νεκρὸν, ὅλλὰ συ-
γχρόνως δυνάμωσε τὴν πίστιν τῶν ἀδελφῶν εἰς τὸν Ἱε-
ρὸν τῆς Ὁρθοδοξίας Ἀγῶνα.

Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐκφράζομεν πρὸς τοὺς γονεῖς τοῦ
ἀτύχου νέου τὰ συλλυπητήρια πάντων ἀδελφῶν, διότι
ὁμολογουμένως αὐτοὶ μὲν ἀπώλεσαν τὸ σαρκικὸν τέ-
κνον των, ὁ δὲ ἀγὼν τὸ πνευματικὸν του. Καὶ καθὼς
ὁ ἄτυχος Ἰωάννης ἔδειξε εἰς τὴν ὀλιγόχρονον ζωὴν του,
ἦτο προορισμένος νὰ γίνῃ ὁ φλογερὸς καὶ μεγάλος ἀ-
πόστολος τῆς Ἱερωτέρας ἰδέας.

Ἄς εἶναι ἐλαφρὸν τὸ χῶμα, ποὺ τὸν σκεπάζει,

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

**Οἱ κληρικοί τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας... εἰδι-
κευμένοι νομμοῦνται!**

Μέσα εἰς τὰ τόσα τους προσόντα οἱ κληρικοί τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας, προσέθεσαν καὶ τὸ προσόν τοῦ νομμοῦντος! Οὕτω προχθὲς (Σάββατον 23.12.51 π. ἡ.) «κληρικός» συνοδευόμενος ἀπὸ αστυνομικὸν συνέλαβε καθ' ὃδὸν γέροντα καὶ διόλεον κληρικόν, τὸν ὁποῖον ἀφοῦ ὠδήγησε εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως τὸν ἀποσημάτισε βιαῶς καὶ τὸν ἐξόρισε. Γιατί; διότι ἦτο παλαιομερολογίτης! Ἀλλὰ θὰ ἐρωτήσωμεν τὸν νομμοῦντὴν «κληρικόν», καὶ τοὺς σοφοὺς προϋσταμένους του: μετὴν ἀπόκαρσιν καὶ τὸν ἀποσηματισμὸν ἀπέβαλε καὶ τὸ φρόνημα τοῦ αγωνιστοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας; Ἀσφαλῶς ὅχι, διότι τὸ φρόνημα βασιλεύει εἰς τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου! Ματαιοπονοῦν λοιπὸν καὶ ἐπιτίθενται εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ κόσμου!

**Σκλαβωμένα Χριστοῦγεννα καὶ ἀπερισκεπταί
τυράννων.**

Ἐνὶ πάθε Χριστιανός, ἀνεξυτηλὸς δόγματος ἢ οἰοῦντις ἐκκλησιαστικὸν φρονήματος, ἐξέτασε ἐλευθέρως τὴν μεγάλην ἐρετὴν τῆς ἀγάπης καὶ Καλωσύνης, μόνον εἰς τοὺς παλαιομερολογίτας ἀνηγορεύθη ὁ ἐορτασμός αὐτός. Τὸ γεγονός αὐτὸ προσλαμβάνει τὴν μορφήν ἐμπαθοῦς ἐκλήματος καὶ χαρακτηρίζει ἐν θρόνους ἀρνῆτας τῶν χριστιανικῶν ἀξίων, ὅταν σκεφθῇ κανεὶς ὅτι εἰς τὰς Ἀθήνας ἐτέλεσε τὴν ἐρετὴν τῶν Χριστοῦγεννῶν ἡ Ἀρμενικὴ Ἐκκλησία (ἐλάχιστα διαφέρουσα ἀπ' τὴν Ὁρθόδοξον) καὶ ἄλλοι διάφοροι φύλεκα καὶ κοινότητες. Εἰς ὅλους αὐτοὺς ἐπετράπη μόνον εἰς τοὺς Ἑλληνας παλαιομερολογίτας ἀνηγορεύθῃ, δι' ἰσχυρὰς ἀστυνομικῆς δυνάμεως, ὅταν πλέον τῶν 1000 (χιλίων) μετέβησαν διὰ τὰ ἐορτάσασθαι εἰς τὴν Ἐθαγγελίστριαν Καρφὰ Πειραιῶς.

Ἄραγε αὐτοί, ποῦ κόπτονται διὰ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ἐνὶ εἰς τὴν πραγματικότητά ἔχουν καταπροδώσει τὸ Ἐθνικὸν μεγαλεῖον, συνέπτονται, ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον τὰ πλήθη τῶν παλαιομερολογιτῶν νὰ ἀποφασίσωσιν νὰ ἐκκλησιάζωνται εἰς τὰς ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι λειτουργούσας παλαιομερολογητικὰς Ἐκκλησίας, ἀνεξαρτήτως ἐθνοτήτων εἰς τὰς ὁποίας ἀνήκουν;

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὕτη εἰ θὰ κάνουν; νὰ ἐμποδίσουν τὴν εἰσοδὸν τῶν; ΑΔΥΝΑΤΟΝ. Νὰ κλείσουν τὰς ἐκκλησίας τῶν ξένων Ἐθνοτήτων; ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΝ.

Βεβαίως ἡ Ἐθνικὴ μας φιλοτιμία, ποτὲ δὲν θὰ ἀνεχθῇ μίαν τοιαύτην λύσιν τὴν ὁποίαν ἐν τῶν προτέρων χαρακτηρίζομεν προδοσίαν. Θὰ προτιμῶμεν σκλαβωμένα Χριστοῦγεννα. Ἀλλὰ τὰ ἀναφέρουμεν διὰ τὰ ἴδια ὅ Ἑλληνικὸς λαὸς εἰς ποίας ἐπικινδύνους ἀτραπὸς ὁδηγεῖ ἐθνικὸφρονας πολλίτας, ἡ τυραννία τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας.

**Ἡ ἐπέτειος τῆς Α' ἐν Χαλκηδόνι Οἰκου-
νικῆς Συνόδου.**

Αποθανόμεθα ἰδιαίτερον συγκίνησιν κατὰ τὴν συμπερίληψιν τῶν 1500 ἐτῶν, ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ὁμολογουμένως ἀποταλεῖ βῆμα τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ οὐσιώδη σκαμνὸν τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ Συγκροτούμεθα ἐπίσης διότι ἀνεβίβας τὰ δεινὰ, τὰ ὁποῖα ἐπορεύθημεν διὰ τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν μας νὰ διατηρήσωμεν ἐλευθέραν καὶ ἀδούλωτον τὴν Ἐκκλησίαν ὥστε νὰ διοικῆται αὕτη καὶ νὰ κατευθύνεται ἀπὸ φιλελευθέρους καὶ δημοκρατικοὺς θεσμοὺς τῶν Συνόδων. Ἐκπληροσώμεθα ὅμως ἔτιαν ἔχον τὸ θῆρος καὶ ἐορτάζον ἐπέτειον Συνόδου, οἱ κατασπιδάσαντες τὸ Συνδικὸν μεγαλεῖον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ποδοπατῇ

σαντες τὸς ἀποφάσεις δλων συλλήβδην τῶν Συνόδων Εἰδικῶς δὲ κατεφρόνησαν καὶ ἠθέτησαν θρασυτάτα τὸν ΚΘ'. κανόνα, καθ' ὃν «Ἐπίσκοπον εἰς πρεσβυτέρου βαθμὸν φέρειν ἱεροσυλία ἐστὶ». Τὸν κατεπάτησαν, «καταπαύσαντες» ἄνευ οὐδενὸς λόγου τοὺς Ἐπισκόπους Λαυλαίας καὶ Χριστιανουπόλεως. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ἔχουν μούτρα νὰ ὁμιλοῦν Περί Συνόδων, ἐκτός ἐὰν καὶ οἱ ἴδιοι πιστεύουν, ὅτι εἶναι μόνον γιὰ τὰ πατηγούρια!!

Ἡ ἐρετὴ τοῦ Ἀγ. Χριστιανουπόλεως.

Τὸ Περιοδικὸν μας διερωτῶν τὰ ἀσθήματα τοῦ κόσμου τῆς διωκόμενης Ὁρθοδοξίας εἴχεται εἰς τὸν ἐν Σηλαιῶν καὶ Φάττη ἀνακλινθέντα Θεόν, ὅπως διατηρῇ ἐν ὀγία καὶ εὐτυχία τὸν ἡρώϊκόν μας Ἀρχιερέα Χριστιανουπόλεως κ. Χριστοφόρον, παρέχων αὐτῷ πᾶν ἀγαθὸν καὶ ἀνταμοιβὴν αὐτὸν ἐπαξίως διὰ τὴν, χάριν τῆς Ὁρθοδοξίας, θυσίαν του, Ἀντὶ δὲ θώρου διαβιβάζομεν αὐτῷ τὴν βαθεῖαν ἐκτίμησιν καὶ τὸν εὐληγεῖσθερον σεβασμὸν.

Τὸ ἀχνίζον μαρτυρικὸν αἷμα

Μετέβαινον ἔξω τῆς πόλεως εἰς ἐρημικὸν Ναῦδριον! ἀποφεύγοντες τὸν διωγμὸν τοῦ Ἀγιοτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας Χρυσόστομου, διὰ τὰ τελέσουν τὴν μεγάλην ἐρετὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ δὲν τοὺς ἐπέτρεψε τὸ μῖσος τῶν ἀντιπροσώπων τῆς «ἀγάπης» νὰ τελέσουν τὴν μυσταγωγίαν τῆς γεννήσεως τοῦ Θεοῦ-ἄνθρωπου.

Μιμούμενοι δὲ τὸν Ἡρώδη ἐξαπέστειλαν τὰ κρατικά ὄργανα μετ' ἐξάλλους ἐντολὰς

Τὸ νεανικὸν αἷμα καὶ πάλιν ἐχύθη ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὁ μαχητὴς χριστιανός Ἀθαν. Δημητρεοπόπουλος ἔπεσε θύμα ἐνὸς ἀγρίου ξυλοδαρμοῦ καὶ τελικῶς εὐρίσκειται τραυματισμένος βαρὺς εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

Πιστεύομεν δὲ ὅτι ὁ «Ἄγιος» εὐχαριστημένος πλέον ἀπὸ τὸ ἀχνίζον αἷμα ποὺ ἐχύθη θὰ ἀναμῆν καὶ ἄλλους στανρωτάς τῶν Ὁρθοδόξων διὰ τὰ τελέσουν ὁμοῦ τὴν θείαν μυσταγωγίαν.

ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΑΤΕ ΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΑΣ ΣΑΣ

Ἀπευθυνόμεθα πρὸς τοὺς ἀξιότιμους κ. συνδρομητάς, θεωροῦντες αὐτοὺς πολιτίμους συνεργάτας. Σκοπὸς μας εἶναι νὰ ὑπενθυμίσωμεν, ὅτι εἰς πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἔληξε ἡ συνδρομή. Ἐπειδὴ δὲ τὸ περιοδικὸν ἀντιμετωπίζει τεράστια ἔξοδα, λόγω τοῦ ἄνευ προηγουμένως ἀγώνος, ἡ τακτοποίησις τῆς συνδρομῆς ἀποτελεῖ ὑπερίστατον πρὸς τὴν ἀμυνόμενην Ὁρθοδοξίαν καθήκον.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐξεδόθησαν ἡμερολόγια τοῦ 1952.
Αἱ τιμαὶ αὐτῶν ὡρίσθησαν
Τοῖχου: δέχομα μετ' ἡτὰ εἰς τὴν πρόσομιν, ὥς τὰ τοῦ 1951 Δρχ. 7.000 ἕκαστον.
Ἡμερολόγιον τοῖτης: 2.000.
Χαρτόνια Ἡμερολογίων: Δρχ. 2.000
Ἐγκόλπια Δρχ: 10.000.
Παρακαλοῦμεν, ὅπως δώσετε ἐγκαίρως τὰς παραγγελίας σας, προκαταβάλλοντες ταύτας ἢ πληρώνοντες αὐτάς μετ' ἡτὰ παραλαβὴν ταν.
Οὐδεμίαν ἀποστολὴν θὰ κάμωμεν ἄνευ παραγγελίας.

«Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἱεραῆς Συνόδου»